

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920203009
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6920203009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne: H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. č. XX, zastúpenej E.. Z. M., C. so sídlom P. č. X, K., proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a. s. so sídlom Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenému AK JUDr. Marek Hic, s. r. o. so sídlom P.O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o určenie neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/35/2020-235 zo dňa 07.09.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia okresného súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie C., obec C., okres K. R. v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne o veľkosti 1/2 k pozemku C-KN parcela č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a k stavbe rodinného domu súpisné číslo XX, postaveného na pozemku C - KN parcela č. XXX/X, zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy uzavretej dňa 29.01.2010 medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou a jej manželom Z. F., nar. XX.XX.XXXX ako záložcami, ktoré záložné právo je zapísané v časti „C“ na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C., obec C., okres K. R. a ktorého vklad bol povolený Okresným úradom Rimavská Sobota, odborom katastrálnym dňa 26.02.2010 pod V XXX/XXXX, neexistuje. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou voči žalovanému domáhala určenia, že záložné právo k nehnuteľnostiam: pozemku C-KN parcela č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a k stavbe rodinného domu súpisné číslo XX, postaveného na pozemku C-KN parcela č. XXX/X, nachádzajúcim sa v katastrálnom území C., obec C., okres K. R., zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy, uzavretých dňa XX.XX.XXXX medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou a jej manželom Z. F., nar. XX.XX.XXXX ako záložcami, ktoré záložné právo je zapísané v časti „C“ na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. a ktorého vklad bol povolený Okresným úradom K. R., odborom katastrálnym

dňa 26.02.2010 pod V XXX/XXXX, neexistuje, resp. že žalovaný nemá záložné právo k uvedeným nehnuteľnostiam. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že je spoločne s bývalým manželom podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1 -ica. Tieto nehnuteľnosti nadobudli spoločne s manželom za trvania manželstva, preto v minulosti patrili do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 7C/175/2013 zo dňa 18.02.2014, právoplatným dňa 19.03.2014 bolo ich manželstvo rozvedené, čím zaniklo ich bezpodielové spoluvlastníctvo a keďže v lehote troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou a nebol ani do troch rokov od zániku BSM podaný návrh na vyporiadanie BSM, teda bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo vyporiadané rozhodnutím súdu, došlo k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka ex lege, čo zakladá právnu domnienku vzniku podielového spoluvlastníctva medzi nimi ako bývalými manželmi. Uvedený právny stav potvrdil aj Okresný úrad, odbor katastrálny K. R. záznamom evidovaným pod č. Z XXXX/XXXX-XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. C., časť C vyplýva, že vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam sú na liste vlastníctva zapísané farchy, a to okrem iného aj záložné právo, zriadené v prospech žalovaného, ktoré bolo zavkladované pod V XXX/XXXX a zapísané na list vlastníctva č. XXX dňa 26.02.2010. Toto záložné právo bolo podľa žalobkyne v katastri nehnuteľností zaevidované nezákonne, pretože ona (žalobkyňa) predmetnú záložnú zmluvu nepodpísala. V čase podpisu záložnej zmluvy sa nezdržovala v mieste svojho bydliska, bola pracovne v K.. Na preukázanie tvrdenia, že predmetnú záložnú zmluvu nepodpísala, žalobkyňa navrhla, aby si súd vyžiadal znalecký posudok vypracovaný znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) H.. C. X. s miestom výkonu znaleckej činnosti R. X. J., ktorý znalkyňa vypracovala v trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom PZ Revúca pod č. S.-XX/VYR.-XX. V nadväznosti na uvedené žalobkyňa v žalobe uviedla, že jej podpis na záložnej zmluve bol sfalšovaný, a preto sú naplnené všetky znaky neplatnosti záložnej zmluvy, preto je na tento právny úkon (záložnú zmluvu) potrebné hľadieť ako na absolútne neplatný právny úkon, čiže ako keby tento právny úkon ani nevznikol a od začiatku neexistoval. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodnila žalobkyňa v žalobe tým, že bez požadovaného určení by bolo jej právo ohrozené alebo by bolo jej právne postavenie neisté a v „konečnom dôsledku by jej vlastnícke právo k predmetu zálohu mohlo byť aj odňaté“. Jedine požadovaným určením by mohlo dôjsť k odstráneniu nesúladu medzi stavom skutočným a stavom evidovaným (právnym) v katastri nehnuteľností, čo bude mať priamo vplyv na právne postavenie žalobkyne ako podielovej spoluvlastníčky nehnuteľností, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, pre k. ú. C..

1.2 V podaní doručenom okresnému súdu dňa 01.03.2021 žalobkyňa upresnila petit žaloby, tak že žiadala „aby súd určil, že žalovaný nemá záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie C., obec C., okres K. R. v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne o veľkosti 1/2 k pozemku C-KN parcela č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a k stavbe rodinného domu, súpisné číslo XX, postaveného na pozemku C- KN parcele č. XXX/X (ďalej v texte len ako „C- KN parcela č. XXX/X“), zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy uzavretých dňa 29.01.2010 medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou a jej manželom Z. F., nar. XX.XX.XXXX ako záložcami, ktoré záložné právo je zapísané v časti C na liste vlastníctva č. XXX, pre k. ú. C. a ktorého vklad bol povolený Okresným úradom K. R., odborom katastrálnym dňa 26.02.2010 pod V XXX/XXXX, resp. aby súd určil, že predmetné záložné právo neexistuje.“ Okresný súd uvedené podanie žalobkyne posúdil podľa jeho obsahu ako návrh na zmenu žaloby podľa § 140 ods. 1 CSP a keďže mal za to, že výsledky dovtedajšieho konania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, uznesením č. k. 13C/35/2020-141 zo dňa 01.03.2021 postupom podľa § 143 ods. 1 CSP pripustil zmenu žaloby v znení požadovanom žalobkyňou.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v zmysle § 167 ods. 2 CSP doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a s procesným poučením na vyjadrenie. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalobkyňa si v procesne nevyhnutnom rozsahu nesplnila povinnosť relevantného tvrdenia a ani povinnosť dôkaznú, preto podľa žalovaného nemôže uniesť ani dôkazné bremeno, a preto musí byť žaloba, ak bude prejednaná, zamietnutá. Ďalej uviedol, že ide o žalobu, pri ktorej žalobkyňa musí preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Záložné právo, tak ako osoba záložného veriteľa a osoba záložcu sú predmetom zápisu v katastri nehnuteľností. Žalobkyňa súdu predložila list vlastníctva č. XXX, pre k. ú. C., na ktorom sú ako vlastníci zapísaní v podiele 1/2 Z. F. a v podiele 1/2 H. F.. Žalobkyňou v spore je však H. F., t. j. osoba odlišná označením priezviska. Uvedené potom podľa

žalovaného vylučuje objektívny stav právnej neistoty medzi žalobkyňou a žalovaným, keďže žalobkyňa nie je v katastri nehnuteľností evidovaná ako subjekt povinnosti zo záložného práva a už vôbec nie je v katastri nehnuteľností evidovaná ako spoluvlastník predmetu záložného práva. Uvedené podľa žalovaného vylučuje aj existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ako aj aktívnu legitímáciu žalobkyne v spore. Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení predstavuje dôvod, pre ktorý určovací petit žaloby nemôže obstáť a bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žaloby. Proti rozhodnutiu katastra, ktorým bol povolený vklad záložného práva do katastra nehnuteľností síce nemožno podať odvolanie, avšak toto rozhodnutie o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností mohlo byť podľa žalovaného účinne napadnuté žalobkyňou, a to žalobou podanou podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov). V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že ak žalobkyňa na rozhodnutie o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností procesne aprobovaným spôsobom nereagovala a príslušnú žalobu podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku nepodala, je podanie civilnej žaloby zrejým obchádzaním zákona. Žalobkyňa tvrdenie, že záložnú zmluvu nepodpísala a že v čase jej podpisu sa mala zdržiavať v K., podľa žalovaného nijako nepreukázala, dokonca nepredložila súdu spolu so žalobou ani záložnú zmluvu. Návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania vyžiadaním si záložnej zmluvy a znaleckého posudku, či trestného spisu bez toho, aby bolo zrejmé, čo sa má uvedenými dôkazmi dokazovať a z akého dôvodu, znamená podľa žalovaného postup súdu v prospech jednej zo strán sporu a narušenie nestrannosti súdu. Žalovaný tiež nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že by podpis žalobkyne ako záložcu na predmetnej záložnej a mandátnej zmluve nebol pravý. Zdôraznil, že podpisy záložcov považuje za pravé a uviedol, že predmetná záložná zmluva bola posúdená aj katastrom nehnuteľností.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že termín pojednávania určil na deň 07.04.2021. Na pojednávanie sa dostavili žalobkyňa a právny zástupca žalobkyne. Nedostavil sa právny zástupca žalovaného, ktorý žiadosťou v rozsahu 37 strán, doručenou súdu v deň pojednávania 10 minút pred jeho začiatkom „(07. 09. 2021 o 8.49 hod.)“ požiadal súd o ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní a súčasne o zrušenie termínu pojednávania z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok umožňujúcich vykonať pojednávanie a vec prejednať. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v rámci časových možností, s poukazom na rozsah uvedeného podania žalovaného, sa oboznámil s obsahom uvedeného podania vypracovaného právnym zástupcom žalovaného, pričom akceptoval žiadosť právneho zástupcu žalovaného o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na okresnom súde na deň 07. 09. 2021 o 09:00 hod. a súčasne neakceptoval žiadosť právneho zástupcu žalovaného o zrušenie tohto riadne a včas určeného termínu pojednávania, pretože mal za to, že sú splnené zákonné podmienky umožňujúce vykonať pojednávanie. Okrem výsluchu žalobkyne okresný súd vykonal dokazovanie prečítaním obsahu LV č. XXX, k. ú. C., rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota o rozvode manželstva žalobkyne sp. zn. 7C/175/213 zo dňa 18.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.03.2014, Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 29.01.2010, zavkladovanej pod V XXX/XXXX, oboznámením sa s pripojeným vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva PZ K. č. S.-XX/Y.-K.-XXXX a v rámci neho konkrétne so Znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, vypracovaným znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo H.. C. X. a s uznesením Okresnej prokuratúry Revúca č. 2Pv 96/19/6608-36 zo dňa 18.08.2020 o zastavení trestného stíhania v trestnej veci obvinenej K. U., oboznámením sa s pripojeným odpisom spisu Okresného úradu K. R., odboru katastrálneho V-XXX/XXXX a v rámci neho konkrétne s návrhom na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností, s rozhodnutím o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností zo dňa 26.02.2010, číslo V XXX/XX spolu doručenkami. Právny zástupca žalobkyne zotrval v priebehu konania na tvrdeniach a právnej argumentácii uvedených v žalobe. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že približne pred dvoma rokmi chcela kúpiť spoluvlastnícky podiel svojho bývalého manžela na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom Zmluvy o zriadení záložného práva s tým, že uhradí „zvyšok spoločného úveru“, ktorý si s manželom za trvania manželstva zobrali na kúpu týchto nehnuteľností a že bývalého manžela vyplatí sumou 10.000,- Eur. Za uvedeným účelom išla do K. R. za notárkou E.. Y., ktorá jej povedala, že nie je možné, aby kúpila spoluvlastnícky podiel bývalého manžela na týchto nehnuteľnostiach, nakoľko na týchto nehnuteľnostiach viazne záložné právo. Žalobkyňa na to zavolała bývalému manželovi a spýtala sa ho, že ako sa mohlo stať, že na predmetných nehnuteľnostiach viazne záložné právo. On jej na to povedal, že „asi to mohol urobiť“. Následne žalobkyňa išla za advokátom E.. L., aby jej poradil ako má postupovať. Poradil jej, aby išla na kataster nehnuteľností a vypýtala tam si listiny týkajúce sa zriadenia predmetného záložného práva,

aby mala dôkaz o tom, že predmetnú zmluvu o zriadení záložného práva skutočne nepodpísala. Keď jej kataster nehnuteľností poskytol tieto listiny, vtedy prvýkrát videla predmetnú Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnu zmluvu a hneď zistila, že podpis na zmluve nie je jej podpisom. Advokát jej poradil, aby podala trestné oznámenie. Trestné oznámenie podala, pričom jej bolo oznámené, že nedošlo k spáchaniu trestného činu. Následne, keďže vedela, že má právo na súdnu ochranu išla za advokátom E. M. do K., ktorý jej poradil, aby podala žalobu o určenie, že záložné právo k uvedeným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX k. ú. C., neexistuje.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 137 písm. c), § 151 ods. 1 a 2, § 187 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), na ust. § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1 a 3, § 46 ods. 1 a 2, § 151b ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a uviedol, že predmetom sporu po pripustení zmeny žaloby je určenie, že žalovaný nemá záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX . pre katastrálne územie C., obec C., okres K. R. v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne o veľkosti 1-ica k C-KN parcele č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a k stavbe rodinného domu súpisné číslo XX, postaveného na C-KN parcele č. XXX/X, zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy uzavretých dňa 29.01.2010 medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou a jej manželom Z. F., nar. XX.XX.XXXX ako záložcami, ktoré záložné právo je zapísané v časti „C“ na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. a ktorého vklad bol povolený Okresným úradom K., odborom katastrálnym dňa 26.02.2010 pod V XXX/XXXX, resp., že toto záložné právo neexistuje. Žalobkyňa podala žalobu na základe tej skutočnosti, že keď chcela odkúpiť spoluvlastnícky podiel bývalého manžela na sporných nehnuteľnostiach dozvedela sa od notárky, že to nie je možné, pretože na týchto nehnuteľnostiach viazne záložné právo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy, ktoré mali byť uzavreté dňa 29.01.2010 medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou a jej manželom Z. F., nar. XX.XX.XXXX ako záložcami. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 18.02.2014, sp. zn. 7C/175/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.03.2014 mal okresný súd preukázané, že manželstvo žalobkyne a Z. F. bolo rozvedené. Listom vlastníctva č. XXX, k. ú. C. mal okresný súd preukázané, že na tomto liste vlastníctva sú ako vlastníci nehnuteľností C-KN parcela č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a stavba rodinného domu súpisné číslo XX, postavená na C-KN parcele č. XXX/X zapísaní žalobkyňa v podiele 1/2 a jej bývalý manžel Z. F. v podiele 1/2. Rovnako týmto listom vlastníctva mal okresný súd za preukázané, že v jeho časti „C“ pod poradovým č. X a pod poradovým č. X je uvedené záložné právo zriadené v prospech žalovaného na stavbu súp. č. XX a pozemok C-KN parcela č. XXX/X podľa zmluvy V XXX/XXXX, zapísané dňa XX.XX.XXXX - X/XXXX. Pre úplnosť okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v čase uzavretia Zmluvy o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy dňa 29. 01. 2010 boli sporné nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a jej t. č. už bývalého manžela Z. F., ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva žalobkyne a Z. F. dňa XX.XX.XXXX a následne došlo k jeho vyporiadaniu v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, t. j. zákonnou fikciou vzniku podielového spoluvlastníctva predmetných nehnuteľností medzi bývalými manželmi s tým, že podiely obidvoch manželov sú rovnaké (t. j. obidvaja manželia sa stali podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností vo veľkosti spoluvlastníckych podielov každý po 1-ici). Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Revúca č. S.-XX/Y.XXXX, konkrétne z unesenia Okresnej prokuratúry Revúca zo dňa 18.08.2020 č. 2Pv 96/19/6608-36 okresný súd zistil, že toto uznesenie sa týka zastavenia trestného stíhania vedeného voči obvinenej K. U., ktorá bola trestne stíhaná pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že ako zamestnankyňa Slovenskej sporiteľne, a. s. so sídlom v Bratislave, pobočka V. oprávnená vo funkcii poradca zastupovať túto banku pri uzatváraní úverových zmlúv, uzatvorila dňa 28.01.2010 v pobočke tejto banky v V., okres K. s dlžníkom J. F., nar. XX.XX.XXXX (synom žalobkyne) Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 22 328,- Eur a za účelom zabezpečenia tejto pohľadávky banky umožnila uzavrieť dňa 29.01.2010 v pobočke tejto banky v V. Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. C., zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, ktorých bezpodielovými spoluvlastníkmi boli v čase podpisu zmluvy rodičia dlžníka J. F. (H. F. a Z. F.) a to v podiele 1/1, ktorí v uvedenej zmluve vystupovali ako záložcovia tak, že po verifikácii totožnosti záložcu Z. F. a jeho podpisu v priestoroch banky pred ňou, v rozpore s internými predpismi banky, podľa ktorých mala dať zmluvu podpísať záložcom v pobočke banky po overení totožnosti klientov, poskytla Z. F. Zmluvu o zriadení záložného práva za účelom podpisu jeho

manželkou H. F. do domácnosti, keďže jej povedal, že jeho manželka je chorá, a tak v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam boli uvedené osobné údaje záložcu H. F. bez jej vedomia a súhlasu, pričom H. F. ako záložca túto zmluvu nepodpísala, čo vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa), z ktorého znaleckého posudku je nepochybne zrejmé, že podpis záložcu H. F. na záložnej zmluve, nie je jej pravým podpisom, napriek tomu K. U. zmluvu akceptovala, v dôsledku čoho došlo k povoleniu vkladu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. do katastra nehnuteľností a takto k odopretiu práva H. F. disponovať svojou časťou majetku a súčasne k spôsobeniu škody vo výške nie menej ako 22 328,- Eur, Slovenskej sporiteľni, a. s. Z obsahu citovaného uznesenia v časti týkajúcej sa výsluchu obvinenej K. U. vyplynulo, že manželka F. boli klienti Slovenskej sporiteľne, a. s.. Dňa 29.01.2010 sa do pobočky banky dostavil k podpisu záložnej zmluvy len záložca Z. F. sám, bez manželky. Záložnú zmluvu pred K. U. podpísal a uviedol, že manželka má nejaké zdravotné problémy, preto požiadal, či by záložnú zmluvu mohla podpísať doma. V dobrej viere a v dôvere v korektnosť konania Z. F. mu dala záložnú zmluvu v piatich exemplároch. V priebehu uvedeného dňa jej Z. F. priniesol jeden exemplár záložnej zmluvy aj s podpisom záložcu H. F.. Obvinená ďalej uviedla, že nemala dôvod pochybovať o pravosti podpisu H. F. z dôvodu, že manželov F. považovala za serióznych klientov Slovenskej sporiteľne, a. s.. Z obsahu citovaného uznesenia okresný súd ďalej zistil, že H. F. (žalobkyňa) o založení nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. nevedela, záložnú zmluvu nepodpísala a ani ju nemohla podpísať, pretože v čase kedy došlo k podpisu záložnej zmluvy sa nenachádzala v mieste svojho bydliska. V období od 20.01.2010 do 02.02.2010 sa pracovne nachádzala v K.. Z obsahu citovaného uznesenia okresný súd tiež zistil, že J. F. (syn žalobkyne) bol žiadateľom o úver, ale bol to nápad jeho otca, ktorý potreboval finančné prostriedky. Ako žiadateľ úveru J. F. úverovú zmluvu podpísal, ale nevedel o potrebe znaleckého posudku k rodinnému domu, ani o záložnej zmluve. Podľa J. F. záložnú zmluvu podpísal otec, určite nie matka. Z obsahu citovaného uznesenia okresný súd ďalej zistil, že Z. F. (bývalý manžel žalobkyne) mal v roku 2010 finančné problémy, dlžoby aj voči bankám, preto požiadal syna, či by si nezobral úver na svoje meno, aby z neho mohol vyplatiť svoje dlhy. Syn s tým súhlasil a tak išli do pobočky Slovenskej sporiteľne, a. s. v V., kde syn požiadal o úver. Podmienkou bola Zmluva o zriadení záložného práva a znalecký posudok na hodnotu domu. Znalecký posudok si zabezpečil Z. F. sám a následne syn podpísal Zmluvu o poskytnutí úveru na cca 20 000,- Eur. Následne v pobočke Slovenskej sporiteľne, a. s. v V. podpísal záložnú zmluvu, pričom pri podpise zmluvy nebola prítomná jeho bývalá manželka, bola tam len pracovníčka banky a riaditeľka pobočky. V čase, keď záložnú zmluvu podpisoval nebol na nej podpis jeho bývalej manželky. Zo Znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 28.08.2019, ktorý je súčasťou pripojeného vyšetrovacieho spisu, vypracovaného znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo H.. C. X., ktorého predmetom bolo určenie pravosti podpisu H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XX nachádzajúceho sa na strane 4 originálu Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy uzavretých dňa 29.01.2010 medzi bankou Slovenská sporiteľňa, a. s. ako záložným veriteľom a Z. F. a H. F. ako záložcami, t. j. zmluvy, na základe ktorej bolo na list vlastníctva č. XXX, k. ú. C. zapísané záložné právo v prospech žalovaného, ohľadne ktorého práva sa žalobkyňa domáha určenia, že neexistuje, resp. že žalovaný toto záložné právo nemá, okresný súd zistil, že tento znalecký posudok bol vypracovaný pre účely trestného konania za účelom objasneniu trestnej veci zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Predmetom znaleckého skúmania bolo zistiť, či podpis záložcu H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XX - žalobkyne na Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluve, uzavretých dňa 29.01.2010 so žalovaným ako záložným veriteľom, je vlastnoručným podpisom H. F.. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zo záverov predmetného znaleckého posudku vyplýva, že sporný podpis žalobkyne, ktorý sa nachádza v pravej dolnej časti strany č. 4 originálu Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 29.01.2010, nie je podpisom H. F., ktorá predložila porovnávací materiál. Z pripojeného odpisu spisu Okresného úradu K. R., odboru katastrálneho č. V-XXX/XXXX okresný súd zistil že rozhodnutie o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností zo dňa 26.02.2010, číslo vkladu V XXX/XX bolo doručené dňa 24.03.2010 Z. F., ktorý prevzatie rozhodnutia potvrdil svojím podpisom. H. F. toto rozhodnutie osobne neprevzala, doručenie rozhodnutia H. F. bolo vykázané uložením zásielky dňa 12.03.2010.

1.6 Na základe vykonaného dokazovania, najmä oboznámením sa s obsahom uznesenia Okresného prokuratúry v Revúcej č. 2Pv 96/19/6608-36 zo dňa 18.08.2020 a s obsahom Znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 28.08.2019, ktorý je súčasťou pripojeného vyšetrovacieho spisu, vypracovaného znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo H.. C. X., mal okresný súd jednoznačne za

preukázané, že podpis žalobkyne ako záložcu na Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluve zo dňa 29.01.2010, nie je podpisom žalobkyne H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XX. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v zmysle ust. § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka sa záložné právo zriaďuje písomnou zmluvou, teda zákon vyžaduje písomnú formu Zmluvy o zriadení záložného práva. Podľa § 40 ods. 3 vety prvej Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Zmluva o zriadení záložného práva a Mandátna zmluva uzavretá dňa 29.01.2010 nebola podpísaná žalobkyňou ako záložcom, preto tento právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon z čoho podľa okresného súdu vyplýva, že v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je neplatný. Na základe neplatnej Zmluvy o zriadení záložného práva nemôže vzniknúť záložné právo, preto okresný súd žalobu po pripustení jej zmeny posúdil ako dôvodnú, vyhovel jej a určil, že záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie C., obec C., okres K. R. v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne o veľkosti 1/2 k C-KN parcela č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a k stavbe rodinného domu súpisné číslo XX, postaveného na C-KN parcele č. XXX/X, zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 29.01.2010, ktoré záložné právo je zapísané v časti C na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. a ktorého vklad bol povolený Okresným úradom K. R., odborom katastrálnym dňa 26.02.2010 pod V XXX/XXXX, neexistuje. V kontexte uvedeného právneho záveru okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že preukazovanie skutkového tvrdenia žalobkyne, že v čase podpisu spornej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 29.01.2010 sa nenachádzala na území SR, a preto zmluvu nemohla podpísať, považoval za nadbytočné, keď Znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 28.08.2019 mal preukázané, že namietaný podpis žalobkyne na Zmluve o zriadení záložného práva, nie je jej autentickým podpisom. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie neuviedol žiadne vlastné tvrdenia týkajúce sa podpisu žalobkyne na predmetnej Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. K tvrdeniu žalovaného, týkajúceho sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore s odôvodnením, že ak sa niekto domáha určenia, že záložný veriteľ nemá záložné právo, musí tvrdiť a preukázať, že je v katastri nehnuteľností zapísaným záložcom, lebo len v takom prípade (vzhľadom na existenciu verejného registra a prezumpciu správnosti údajov v ňom) môže existovať stav právnej neistoty medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom z údajov uvedených na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. vyplýva, že ako vlastníci nehnuteľností zapísaných na tomto liste vlastníctva sú uvedení Z. F. v podiele 1/2 a H. F. v podiele 1/2, čo podľa žalovaného znamená, že ak je žalobkyňa v žalobe označená ako H. F., (t. j. je označená ako osoba s odlišným priezviskom), tak uvedená skutočnosť vylučuje existenciu stavu právnej neistoty medzi žalobkyňou a žalovaným a taktiež vylučuje existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ako aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vychádzajúc z ostatných identifikačných údajov žalobkyne (dátum narodenia a adresa trvalého bydliska) uvedených v žalobe, v katastri nehnuteľností a v Registri obyvateľov SR, dospel k záveru, že ide o rovnakú osobu, a preto ustálil, že aktívna vecná legitímácia žalobkyne na podanie predmetnej určovacej žaloby je daná.

1.7 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že keďže ide o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení a dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určovacom petite žaloby v znení pripustenej zmeny žaloby. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či je podaná žaloba vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu (v tomto prípade žalobkyne), teda či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez požadovaného určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972 a uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.03.2019 sp. zn. 8Cdo/156/2018). Žalobkyňa správne zvolila ako procesný nástroj ochrany svojho práva žalobu o určenie, že žalovaný nemá záložné právo vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu žalobkyne, resp. o určenie, že záložné právo žalovaného k tomuto spoluvlastníckemu podielu žalobkyne neexistuje, lebo len takouto žalobou môže žalobkyňa dosiahnuť odstránenie stavu ohrozenia jej práva (vlastníckeho), resp. jej neistoty v právnom postavení ako spoluvlastníčky nehnuteľností, keď je v katastri nehnuteľností na jej spoluvlastnícky podiel zapísané záložné právo v prospech žalovaného, hoci žalobkyňa tvrdí, že Zmluvu o zriadení záložného práva v prospech žalovaného nepodpísala.

1.8 Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaný v rámci svojej procesnej obrany tvrdil, že žalobkyňa si v procesne nevyhnutnom rozsahu nespĺnila povinnosť relevantného tvrdenia a ani povinnosť dôkaznú, a preto nemôže uniesť ani bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno a z uvedeného dôvodu musí byť žaloba, ak bude vôbec prejednaná, zamietnutá, že s uvedeným tvrdením žalovaného sa nestotožňuje, žalobu považuje za úplnú a zrozumiteľnú, pretože boli v nej uvedené skutkové tvrdenia, boli v nej označené dôkazy na preukázanie týchto skutkových tvrdení a tieto dôkazy boli aj dodatočne predložené. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že v prípade návrhov na doplnenie dokazovanie vyžiadanim si znaleckého posudku, či trestného spisu bez toho, aby bolo zrejmé, čo sa má uvedenými dôkazmi dokazovať a z akého dôvodu tieto dôkazy žalobkyňa predkladá, išlo by zo strany súdu o postup v prospech jednej zo strán sporu a o narušenie neustrannosti súdu, že s takýmto tvrdením žalovaného sa nestotožňuje, pretože z opísania skutkových okolností v bode IV. žaloby vyplýva, že znalecký posudok, ktorý ako dôkaz navrhla žalobkyňa v konaní predložiť, má slúžiť na preukázanie tvrdenia žalobkyne o tom, že jej podpis na zmluve o zriadení záložného práva nie je jej pravým podpisom a teda, že túto zmluvu nepodpísala a keďže žalobkyňa vystupovala v trestnom konaní len ako oznamovateľka, pričom bola vypočutá v pozícii svedka, nebol zákonný dôvod doručovať jej v trestnom konaní vypracovaný znalecký posudok, preto týmto znaleckým posudkom nedisponovala. Keď teda žalobkyňa riadne označila znalecký posudok a rovnako aj spis, v ktorom sa znalecký posudok nachádza a o zabezpečenie tohto znaleckého posudku, resp. spisu požiadala súd, okresný súd nepovažoval vyžiadanie znaleckého posudku, resp. spisu za postup v prospech jednej zo strán sporu a za postup vedúci k narušeniu neustrannosti súdu. Vo vzťahu k samotnému znaleckému posudku okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že Znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 28.08.2019, vypracovaný znalkyňou z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo H.. C. X. v rámci trestnej veci číslo S.-XX/VT.-XXXX (vedenej vo veci zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona) má všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 17 zákona č. 382/2004 Z. z. v platnom znení, je úplný a zrozumiteľný, preto okresný súd nemal o jeho obsahu žiadne pochybnosti. Požiadavku žalovaného na vypracovania nového znaleckého posudku, ktorého predmetom by bolo zadanie identickej znaleckej úlohy ako v prípade Znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 28.08.2019 (t. j. určenie pravosti podpisu H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XX, nachádzajúceho sa na str. 4 originálu zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy uzavretých dňa 29.01.2010 medzi bankou Slovenská sporiteľňa, a. s. ako záložným veriteľom a Z. F. a H. F. ako záložcami), teda či podpis osoby záložcu H. F. na origináli uvedenej zmluvy vyhotovila vlastnou rukou H. F., vyhodnotil okresný súd ako postup odporujúci čl. 17 Základných princípov CSP.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaný odvolal. V odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že odvolanie podáva podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g) a h) CSP. K jednotlivým vyššie uvedeným odvolacím dôvodom žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odvolaní uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, pričom poukázal na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov č. 1/2016 pod č. 2 ako R 2/2016, kde sa uvádza, že „keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, čím nepochybne došlo k zásahu do práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho z článku 6 ods. 1 Dohovoru, resp. zásahu do základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR“. Žalovaný v uvedenej súvislosti poukázal v odvolaní ďalej na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/98/2017 z 31. januára 2019, kde sa uvádza, že „povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi žaloby ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov“.

2.1 Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie vyhodnotil skutkový stav iba jednostranne, vo veci urobil len formalistický výklad zákonných ustanovení, jeho postupom boli teda porušené práva žalovaného. Poukázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010 a uviedol, že

postup súdu prvej inštancie bol od začiatku konania nesprávny, pretože bolo povinnosťou žalobkyne pripojiť k žalobe všetky dôkazy okrem tých, ktoré nemohla objektívne súdu predložiť, pričom pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že záložná zmluva je neplatná a túto záložnú zmluvu nepredložila, tak neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu o jej neplatnosti. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že ak žalobkyňa tvrdí, že je v katastri nehnuteľností evidovaná ako záložca, t. j. že je spoluvlastník nehnuteľností zaťažených záložným právom, tak nemôže nastať stav, že by záložnú zmluvu nemohla objektívne predložiť, pretože má do zbierky listín katastrálneho operátu právo nahliadať ako spoluvlastník nehnuteľností zaťažených záložným právom, má právo vyhotovovať si kópie listín zo zbierky listín, pričom zbierka listín musí predmetnú záložnú zmluvu, na základe ktorej bolo rozhodnuté o vzniku záložného práva ku predmetným nehnuteľnostiam, obsahovať. Uvedené vyplýva z ust. § 68 ods. 1 a 3 zákona č. 162/1995 Z. z. („Katastrálneho zákona“), ktoré ustanovenie upravuje osobitné nahliadacie právo a právo robiť si kópie. V ust. § 68 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. sa uvádza, že každý má právo do katastrálneho operátu nahliadať a robiť si z neho pre svoju potrebu výpisy, odpisy, náčrty alebo kópie. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní zároveň na to, že žalobkyňa na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 07.09.2021 uviedla, že „išla za advokátom E. L., ako má postupovať a ten jej povedal, aby zašla na kataster nehnuteľností a vyžiadala si listiny týkajúce sa zriadenia záložného práva, aby mala dôkaz o tom, že zmluvu o zriadení záložného práva skutočne nepodpísala. Keď zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu videla, hneď vedela, že podpis na týchto zmluvách nie je jej podpisom.“ Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že žalobkyňa mohla objektívne predložiť súdu záložnú zmluvu spolu so žalobou a napriek tomu ju súdu nepredložila. Túto dôkaznú povinnosť si žalobkyňa nielenže nespĺnila, ale ešte v rozpore s pravidlami sporového konania sa snažila preniesť dôkazné bremeno na opačnú sporovú stranu, t. j. na žalovaného. V nadväznosti na uvedené žalovaný v odvolaní uviedol, že dôsledkom neunesenia dôkazného bremena musí byť zamietnutie žaloby pre neunesenie dôkazného bremena, resp. pre nesplnenie procesných povinností. Napriek tomu súd prvej inštancie žalobu nezamietol, ale vyzval právneho zástupcu žalobkyne na predloženie predmetnej záložnej zmluvy, hoci na takýto procesný postup nemal podľa žalovaného žiadne zákonné oprávnenie.

2.2 Za nezákonný postup súdu prvej inštancie označil žalovaný v odvolaní tiež postup súdu prvej inštancie pokiaľ ide o zmenu žaloby, ktorý postup súdu prvej inštancie je podľa žalovaného porušením práva na súdnu ochranu, pretože „súd prvej inštancie rozhodol o pripustení zmeny žaloby hoci sa zmenil predmet konania z hľadiska jeho prípadnej prejednatelnosti“.

2.3 Pokiaľ ide o znemožnenie uskutočňovania procesných práv žalovaného v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, žalovaný v odvolaní uviedol, že v zmysle ust. § 3 zákona č. 62/2020 Z. z., v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu, súdy vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu. Uvedená právna norma bola podľa žalovaného vzhľadom na vyhlásenú mimoriadnu situáciu a ku dňu konania pojednávania stále existujúcu, plne aplikovateľná. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že skutočnosti predpokladané v hypotéze citovanej právnej normy v čase konania pojednávania existovali, pričom podľa žalovaného neexistovala žiadna skutočnosť, ktorá by obstála ako kvalifikovaná výnimka z preventívneho opatrenia nevykonávania pojednávania, pričom žalovaný nesúhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. „To, že nejde o vec, ktorá neznesie odklad, t. j. že ide o vec, ktorá odklad znesie, bolo posúdené i súdom, keď ex officio pristúpil počas uplynulej doby za účinnosti zákona 62/2020 Z. z. k zrušeniu vytyčeného termínu pojednávania a k jeho odročeniu v dôsledku uvedenej mimoriadnej situácie. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že ani prípadným výkonom záložného práva (vykonaním dražby) by k žiadnemu reálnemu zásahu do práv žalobkyne odročením pojednávania nedošlo, pretože „samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby ale ani prípadné vykonanie dražby nijako do faktického stavu nezasahuje, pretože v prípade úspešnej dražby môže záložca podať žalobu o určenie neplatnosti dražby a ak bude úspešný, obnoví sa stav existencie spoluvlastníctva žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam ex tunc (§ 21 ods. 2 v spojení s § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z.). Zhrnújúco uvedené - je tu pandemická situácia, svojím obsahom a rozsahom úplne výnimočná, ktorá tu nebola desiatky rokov, preto boli podmienky na odročenie pojednávania predpokladané hypotézou § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. splnené“. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní zdôraznil, že ochrana života a zdravia má prednosť pred akýmkoľvek inými hoci oprávnenými záujmami a hodnotami. Postup súdu prvej inštancie spočívajúci vo vykonávaní pojednávania napriek uvedeným právne významným skutočnostiam a jeho postup vo vzťahu k žiadosti

o odročenie pojednávania je podľa žalovaného v celom rozsahu nezákonný, pojednávania nemohlo byť zákonne vykonané a nemohol byť na ňom zákonne vyhlásený rozsudok.

2.4 V nadväznosti na uvedené poukázal žalovaný v odvolaní na tú skutočnosť, že pred konaním pojednávania dňa 07.09.2021 - výlučne z opatrnosti keďže nedošlo k zrušeniu pojednávania ex officio - doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania a vyjadrenie vo veci v rozsahu 37 strán. Uvedená žiadosť o odročenie pojednávania bola súdu nielen doručená, ale následne podľa telefonicky poskytnutej informácie pracovníčky podateľne aj v čase pred plánovaným začiatkom pojednávania predložená konajúcemu sudcovi, čo je zrejmé z obsahu zápisnice zo dňa 07.09.2021. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní na ust. § 183 ods. 1 CSP, podľa znenia ktorého „pojednávania môže súd odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávania môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávania a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávania nechali zastúpiť“ a na ust. § 183 ods. 4 CSP, podľa znenia ktorého „ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú je ju možné upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania“. Podľa zákonnej úpravy sa má za to, že ak strana sporu žiada o odročenie pojednávania z dôvodu, ktorý uvedie, súd je povinný uvedené posúdiť a v prípade ak zistí, že stranou sporu uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí tú stranu sporu, ktorá odročenie pojednávania navrhla (§183 ods. 4 CSP). Súd prvej inštancie podľa žalovaného uvedené ustanovenie vôbec nerešpektoval, uvedeným spôsobom nepostupoval a žalovaného o neodročení pojednávania neinformoval. Uvedeným postupom súdu prvej inštancie došlo podľa žalovaného k narušeniu princípu právnej istoty a k nerešpektovaniu explicitnej zákonnej normy. Zdôraznil, že rozsudok súdu môže byť zákonný len vtedy, keď bol vyhlásený po konaní, ktoré bolo vykonané v súlade s procesnými pravidlami a pri rešpektovaní práv subjektov takéhoto konania. Inými slovami rozsudok, ktorý bol vydaný v konaní, ktoré nerešpektovalo záruky vyplývajúce z práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces, nemôže byť nikdy rozsudkom zákonným. Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu spolu s obsahom konkrétnych zákonných procesnoprávných noriem upravujúcich okrem iného postup súdu v konaní, vytvára vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu legitímne očakávanie ako bude súd v tej ktorej konkrétnej situácii postupovať a v súlade so zákonom rozhodovať.

2.5 Žalovaný vo vzťahu k princípu právnej istoty a legitímnych očakávaní poukázal v odvolaní na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 48/97, PL ÚS 37/99, PL ÚS 49/03, PL ÚS 25/00, PL ÚS 1/04 a uviedol, že obsahom legitímnych očakávaní je, že právne normy obsiahnuté v Civilnom sporovom poriadku budú aplikované spôsobom, ktorý je pre oblasť civilného sporového konania explicitne zakotvený v základných princípoch CSP, t. j. spôsobom založeným na aplikácii premís, v zmysle ktorých sa rešpektuje právna istota, pričom výklad zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa nesmie dovolávať výkladu slov a viet zákona proti ich účelu a zmyslu. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pričom orgán ochrany práva, predovšetkým súd, je povinný rozhodovať a zákon vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, medzinárodnými zmluvami, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie. Rovnakým obsahom legitímnych očakávaní je, že súd bude postupovať v súlade so zákonom a nie v rozpore s ním, že postup všeobecného súdu, ktorý aplikuje určité ustanovenia zákona bez relevantných dôvodov v rozpore s konštantnou rozhodovacou praxou treba považovať za postup arbitrárny a že takýto postup je zároveň zásahom do princípu právnej istoty ako súčasťou právneho štátu podľa článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (I. ÚS 335/6): „Ak súd koná vo veci inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/94, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/189/2010 z 24.05.2011)“. Rovnako je obsahom legitímnych očakávaní, že súd bude právne predpisy aplikovať vo vzájomnej súvislosti, nie izolovane.

2.6 V ďalšom texte odvolania žalovaný uviedol, že základnými procesnými bremenami žalobcu sú bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné, pričom uvedené sa v celom rozsahu vzťahuje na existenciu osobitného procesného predpokladu pri určovacej žalobe, ktorým je podľa povahy žaloby alebo naliehavý právny záujem na požadovanom určení (v prípade žaloby podľa ust. § 137 písm. c) CSP) alebo existencia osobitnej právnej normy umožňujúca podať žalobu o určenie právnej skutočnosti (v prípade žaloby podľa ust. § 137 písm. d) CSP).

2.7 V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/31/2011 zo dňa 06.12.2011, kde Najvyšší súd SR uvádza: „Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva zaťažuje toho, kto sa tohto určenia právneho vzťahu alebo práva domáha (žalobcu).“ Žalobkyňou uvádzaný petit žaloby sa týka konkrétneho aktuálneho záložno-právneho vzťahu, ktorého subjektami sú nepochybne na jednej strane záložný veriteľ (subjekt, ktorému z právneho vzťahu vyplývajú určité práva) a na strane druhej záložca (subjekt, ktorému z právneho vzťahu vyplývajú určité povinnosti). V danom prípade boli podľa žalovaného podstatné tri skutočnosti. Prvou skutočnosťou bolo to, že žalobkyňou uvádzaný žalobný petit sa týka konkrétneho záložno-právneho vzťahu, ktorého subjektami sú nepochybne na jednej strane záložný veriteľ a na strane druhej záložca, ďalej že tak ako záložné právo aj osoba záložného veriteľa a záložcu je skutočnosťou, ktorá je predmetom zápisu vo verejnom registri (v katastri nehnuteľností), pričom ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon) stanovuje, že údaje katastra nehnuteľností uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak (platí vyvrátiteľná domnienka správnosti údajov katastra). Ak sa niekto domáha určenia, že záložný veriteľ nemá záložné právo, musí tvrdiť a preukázať, že je zapísaným záložcom, a to vo vzťahu ku konkrétnemu zálohu, lebo len v takom prípade vzhľadom na existenciu verejného registra a prezumpciu správnosti údajov v ňom uvedených môže existovať objektívny stav právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným. Z údajov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX vyplýva, že jedným spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX je v podiele 1/2 Z. F., druhým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX je v podiele 1/2 H. F.. Žalobcom v spore je však H. F., t. j. osoba s odlišným priezviskom ako je H. F., resp. Z. F.. Uvedené podľa žalovaného vylučuje objektívny stav právnej neistoty medzi žalobkyňou a žalovaným, keďže žalobkyňa nie je evidovaná ako subjekt povinností zo záložného práva. Druhá skutočnosť rovnako súvisí s tým, že žalobkyňou uvádzaný petit žaloby sa týka konkrétneho záložno-právneho vzťahu s konkrétnym predmetom. Spornosť však musí existovať ku konkrétnemu subjektu, ktorý sa domáha právnej ochrany. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že žalovaný nemá záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie C., obec C., okres K. R., a to ku pozemku - parcele registra „C“, č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a k stavbe rodinného domu súpisné č. XX, postavenému na parcele č. XXX/X, t. j. k uvedeným nehnuteľnostiam v celku - v podiele 1/1. Z výpisu z LV č. XXX pre k. ú. C. však vyplýva, že takýto záloh v podiele 1/1 vôbec evidovaný v katastri nehnuteľností nie je, pričom z údajov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. vyplýva, že sú tu tam ako predmet vlastníctva (zálohu) zapísané dva spoluvlastnícke podiely, každý vo výške 1/2, t. j. predmet zálohu požadovaný rozhodnutím súdu evidenčne v katastri nehnuteľností uvedený nie je, čo samo o sebe podľa žalovaného vylučuje stav objektívnej neistoty vo vzťahu k predmetu zálohu a zároveň to znamená, že vlastníkom predmetu zálohu v podiele 1/2 (nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX) je Z. F. a že vlastníkom predmetu zálohu v podiele 1/2 (nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX) je H. F., pričom žalobkyňa sa nezhoduje priezviskom s podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností zapísanou v katastri nehnuteľností. Treťou skutočnosťou podľa žalovaného je, že preukázanie uvedeného je nepochybne podmienené preukázaním existencie konkrétnej záložnej zmluvy, ktorú žalobkyňa súdu nepredložila. V uvedenej súvislosti žalovaný opakovane v odvolaní poukázal na ust. § 132 ods. 3 CSP, podľa ktorého žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť, čo nebolo podľa žalovaného v danom prípade splnené, pretože v zmysle § 68 ods. 1 a 3 Katastrálneho zákona každý má právo do katastrálneho operátu nahliadať, robiť si z neho pre svoju potrebu výpisy, odpisy, náčrty alebo kópie, ak odseky 2 a 3 citovaného ustanovenia neustanovujú inak. Prístup k listinám uloženým v zbierke listín katastrálneho operátu je umožnený len vlastníkom alebo iným oprávneným osobám, ich právnym predchodcom a právnym nástupcom. Ten istý prístup k listinám uloženým v zbierke listín sa umožňuje na účely plnenia úloh podľa osobitných predpisov aj osobe, ktorá vykonáva geodetické a kartografické činnosti, znalcovi z odboru geodézie a kartografie, súdu, prokuratúre, policajnému zboru, notárovi, súdному exekútorovi, správcovi podľa osobitného predpisu, daňovému úradu, štátnemu zamestnancovi, ktorého služobným úradom je úrad Národnému bezpečnostnému úradu, Slovenskej informačnej službe a Vojenskému spravodajstvu. Katastrálny operát je verejný. Každý má právo doň nahliadať a robiť si z neho výpisy, odpisy alebo náčrty. Žalobkyňa tvrdila skutočnosti, ktoré môžu vyplývať len zo záložnej zmluvy, avšak záložnú zmluvu súdu vôbec nepredložila.

2.8 Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces je aj ochrana pred tzv. prekvapivým súdnym rozhodnutím. Orgán verejnej moci vrátane súdu musí

postupovať predvídateľným spôsobom, pričom obsah toho, čo je predvídateľné je neoddeliteľne späté predovšetkým s obsahom právnych noriem určujúcich pravidlá správania sa - konania orgánu verejnej moci. Predvídateľnosť postupu súdu zaručuje ustanovenie § 181 ods. 2 CSP, ktoré súdu umožňuje uviesť, ktoré významné skutkové tvrdenia strán sporu považuje za zhodné a ktoré zo sporných tvrdení budú predmetom dokazovania. Obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení zo strany súdu a obligatórne predbežné posúdenie veci sú kľúčovými inštitútmi na zrýchlenie civilného sporového konania ako aj prostriedkom na predídanie tzv. prekvapivým súdnym rozhodnutiam. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/189/2010 z 24. 05. 2011, na uznesenie NS SR sp. zn. 3 M Cdo 18/2010 z 17. 02. 2011, na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/182/2012, na uznesenie NS SR sp. zn. 2 Obdo 1/2013 z 18. 04. 2013, na uznesenie NS SR 3Cdo 236/2010 z 14. 04. 2011 a uviedol, že postup súdu prvej inštancie negoval uvedené, neuviedol ktoré konkrétne skutočnosti považuje za zhodné a ktoré nie, pričom uvedené je podľa žalovaného mimoriadne významné, pretože umožňuje i po vydaní rozhodnutia kontrolu toho, čo súd tvrdil počas konania a čo uviedol v odôvodnení rozhodnutia, pričom ide najmä o to, ktoré skutočnosti tvoria predmet sporu a ktoré sa dokazujú. Zároveň musia byť dôkazy vykonané predpísaným spôsobom, čo konkrétne v prípade listinných dôkazov znamená, že ich obsah v prípade ich nedoručenia stranám sporu súd oboznámi alebo ich prečíta na pojednávaní (§ 204 CSP). Súd prvej inštancie tiež neuviedol, ktoré konkrétne dôkazy nevykoná a ktoré nie, preto je postup súdu prvej inštancie podľa žalovaného v rozpore so zákonom. V závere odvolania žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný, vecne správny, dostatočne a presvedčivo odôvodnený, a preto má za to, že odvolanie žalovaného je neopodstatnené. Zdôraznila, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil na základe akých skutočností, úvah a právneho posúdenia veci dospel k meritórnemu rozhodnutiu. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že súd prvej inštancie neodročil v predmetnej veci pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 07. 09. 2021, hoci tak z dôvodu pandemickej situácie v zmysle ust. § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. mal urobiť, a preto podľa žalovaného postupoval nezákonne, žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že súd prvej inštancie postupoval správne, keďže núdzový stav skončil 14. mája a po skončení núdzového stavu aj keď mimoriadna situácia naďalej trvala sa súdy postupne vrátili „do normálneho režimu“, a teda nariaďovali už pojednávanie aj v takých veciach, ktoré neboli neodkladné. V nadväznosti na uvedené žalobkyňa vo vyjadrení bolo opakovane odročené, pričom pojednávanie nariadené súdom prvej inštancie na deň 07. 09. 2021 sa konalo približne štyri mesiace po skončení núdzového stavu, preto neobstojí námietka žalovaného, že súd prvej inštancie nariadil pojednávanie v rozpore so zákonom a mal ho podľa žalovaného ex officio z dôvodu pandemickej situácie zrušiť. Navyše súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 1 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 24/2021, keď zabezpečil dostatočný časový odstup medzi pojednávaniami, o čom svedčí podľa žalobkyne aj to, že dňa 07. 09. 2021 v pojednávacej miestnosti, v ktorej sa konalo pojednávanie v tejto veci, sa ďalšie pojednávanie už ani nekonalo. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného ďalej uviedla, že sa nestotožňuje ani s tým tvrdením žalovaného, uvedeným v odvolaní, že neodročením pojednávania nariadeným súdom prvej inštancie na deň 07. 09. 2021 bolo žalovanému znemožnené, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne aby označil dôkazy na preukázanie svojich návrhov, pretože žalovaný mal od podania žaloby časový priestor v trvaní skoro celý kalendárny rok na to, aby sa vyjadril ku všetkým predloženým dôkazom alebo aby nahliadol do súdneho spisu (pokiaľ obsah elektronického súdneho spisu považoval za nedostatočný). Navyše, žalovaný svoje procesné práva aj riadne využil o čom svedčia aj jeho obširne písomné vyjadrenia počas súdneho konania.

3.1 Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného, že žalobkyňa nie je totožná s osobou evidovanou na liste vlastníctva, ktorým tvrdením spochybnil žalovaný podľa žalobkyne aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne na podanie žaloby, žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že s uvedeným tvrdením žalovaného nesúhlasí, pretože je presvedčená o tom, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie boli toto tvrdenie žalovaného jednoznačne vyvrátené, keďže súd prvej inštancie okrem žalovaným namietaného priezviska zistil aj jej ďalšie identifikačné údaje, ktoré boli uvedené jednak v podanej žalobe, v katastri nehnuteľností ako aj v registri obyvateľov SR a porovnaním ktorých dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa je tou istou osobou ako osoba, ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. ako podielová spoluvlastníčka dotknutých nehnuteľností. V reakcii na námietku žalovaného, uvedenú v bode 380 odôvodnenia odvolania, že súd prvej inštancie nevykoval

žalovaným navrhovaný a označený dôkaz ako „obsah občianskeho preukazu“, žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že ona sa na rozdiel od žalovaného pojednávania nariadeného súdom prvej inštancie na deň 07. 09. 2021, na ktorom súd prvej inštancie overil jej totožnosť práve kontrolou občianskeho preukazu, zúčastnila.

3.2 Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného ďalej uviedla, že „rázne odmieta tvrdenie žalovaného, že podanie civilnej žaloby z jej strany bolo zrejším obchádzaním práva, keďže tak ako uviedla počas konania na súde prvej inštancie, ona o predmetnej zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluve nevedela, takúto zmluvu so žalovaným nepodpísala, a preto podpis na poslednej strane zmluvy nemohol byť jej podpisom, čo jednoznačne konštatovala aj znalkyňa H.. C. X. XX/XXXX vo svojom Znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 28. 08. 2019. Spochybnenie tohto znaleckého posudku žalovaným označila žalobkyňa za účelové so snahou vyhnúť sa zodpovednosti za nesprávny pracovný postup svojej pracovníčky, ktorá umožnila, aby predmetná záložná zmluva bola podpísaná mimo priestorov banky v rozpore s internými predpismi, čo malo za následok, že podpis žalobkyne bol sfaľšovaný, čím v konečnom dôsledku došlo k zriadeniu záložného práva v rozpore so zákonom.

3.3 Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, že nemal možnosť oboznámiť sa s predmetnou zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a s mandátnou zmluvou so dňa 29. 01. 2010, žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že toto tvrdenie žalovaného je minimálne nelogické, pretože žalovaná ako zmluvná strana by mala disponovať kópiou zmluvy. Rovnako pokiaľ žalovaný argumentuje tým, že sa nemal možnosť oboznámiť ani s administratívnym spisom Okresného úradu K. R., katastrálny odbor č. V-XXX/XXXX, tak zrejme jeho pozornosti ušlo, že prístup k listinám uloženým v zbierke listín na príslušnom katastrálnom odbore umožňuje nielen vlastníčkovi, ale aj inej oprávnenej osobe, ktorou oprávnenou osobou je aj žalovaný ako záložný veriteľ. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a navrhla odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1a 2 CSP potvrdiť a priznať jej právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovaného, uvedených žalovaným v odvolaní v rámci odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP.

6. Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

7. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa ust. § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

9. Podľa ust. § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

10. Podľa ust. § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, chválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

11. Po prejednaní odvolania žalovaného odvolací súd uvádza, že z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že žalovaný v odvolaní namietal v zásade procesné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré podľa argumentácie žalovaného uvedenej v odvolaní spočívajú predovšetkým v tom, že súd prvej inštancie neodročil pojednávanie nariadené na deň 07. 09. 2021, hoci tak podľa žalovaného mal urobiť, pretože takáto povinnosť mu vyplývala z ust. § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. a žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní, ktoré bolo konajúcemu sudcovi doručené (podľa informácie poskytnutej právnenému zástupcovi žalovaného pracovníčkou podateľne okresného súdu) pred začatím pojednávania dňa 07. 09. 2021, žiadal o odročenie pojednávania, pričom nesúhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, resp. v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, ďalej žalovaný v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrálne a nepreskúmateľné, že súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, hoci „sa zmenil predmet konania z hľadiska jeho prejednatelnosti“, že súd prvej inštancie sa v rozpore s Civilným sporovým poriadkom uspokojil so znaleckým posudkom vypracovaným v trestnom konaní a na základe návrhu žalovaného nenariadil znalecké dokazovanie za účelom zistenia pravosti podpisu žalobkyne na predmetnej záložnej a mandátnej zmluve v tomto konaní, že súd prvej inštancie si na základe návrhu žalobkyne vyžiadal vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva PZ Revúca č. S., obsahom ktorého je aj Znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 28. 08. 2019, vypracovaný znalkyňou z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) H.. C. X., že súd prvej inštancie nezamietol žalobu, keď žalobkyňa k žalobe nepripojila predmetnú záložnú zmluvu, v dôsledku čoho si žalobkyňa nespĺnila povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, že súd prvej inštancie nezamietol žalobu pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobkyne, keďže na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. C. sú ako podieloví spoluvlastníci predmetu záložného práva zapísaní: 1. Z. F. v podiele 1 a 2. H. F. tiež v podiele 1, čo nie je osoba pokiaľ ide o priezvisko žalobkyne zhodná so žalobkyňou. Vo vzťahu k nesprávnemu právnenému posúdeniu - nesprávnej aplikácii či interpretácii hmotnoprávných noriem, ktoré súd prvej inštancie aplikoval na zistený skutkový stav, žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, hoci si v podanom odvolaní uplatnil aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Rovnako žalovaný v odvolaní neuviedol ani vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu uplatnenému v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a) žiadne relevantné odvolacie námietky, keďže z hypotézy uvedenej právnej normy (ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP) vyplýva, že uvedený odvolací dôvod prichádza do úvahy v tom prípade, keď vydaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia bránili neodstrániteľné procesné podmienky konania.

12. K jednotlivým odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že neodročením pojednávania nariadeného súdom prvej inštancie na deň 07. 09. 2021 došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, tak z ustanovenia § 183 ods. 3 CSP vyplýva, že strana sporu, ktorá navrhuje odročenie pojednávania oznámi súdu dôvod odročenia pojednávania bezodkladne potom, čo sa o ňom dozvedela. Z obsahu spisu vyplýva, že právnenému zástupcovi žalovaného bolo predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 07. 09. 2021 doručené dňa 21. 06. 2021. Právny zástupca žalovaného ako dôvod odročenia pojednávania v podaní datovanom dňom 07. 09. 2021, doručenom konajúcemu sudcovi cca 10 minút pred začatím pojednávania dňa 07. 09. 2021 uviedol, že na konanie pojednávania nie sú splnené zákonné podmienky, o ktorej skutočnosti (ak mal za to, že existuje) musel mať žalovaný vedomosť skôr ako v deň konania pojednávania (dňa 07. 09. 2021), čo znamená, že žalovaný o odročenie pojednávania nepožiadal súd prvej inštancie bezodkladne potom, čo sa o dôvode odročenia pojednávania dozvedel. Uvedená odvolacia námietka žalovaného ako zjavne účelová nemohla byť preto dôvodom zrušenia alebo zmeny odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, rovnako ako na ňu nadväzujúce tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie si nespĺnil svoju procesnú povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 183 ods. 4 CSP, keď právnenému zástupcovi žalovaného neoznámil (neupovedomil ho), že o jeho návrhu na odročenie pojednávania rozhodol tak, že pojednávanie neodročí, pretože pokiaľ podanie právneho zástupcu žalovaného obsahujúce návrh na odročenie pojednávania zo dňa 07. 09. 2021 bolo konajúcemu sudcovi doručené cca 10 minút pred začiatkom pojednávania, nemalo by žiadny reálny význam oznámenie o neodročení pojednávania právnenému zástupcovi žalovaného, pretože právny zástupca žalovaného so sídlom v H., by sa pre krátkosť času (10 minút pred začiatkom pojednávania, z ktorého času treba odpočítat čas na oboznámenie sa konajúceho sudcu so žiadosťou o odročenie pojednávania) nestihol dostaviť na pojednávanie. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie tým, že konanie nariadené na deň 07. 09. 2021 neodročil, nepostupoval ani v rozpore s ust. § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. v spojení s ust. § 1 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z. z. v znení vyhlášky MS SR č. 91/2021 Z. z. a vyhlášky MS SR č. 108/2021 Z. z., teda v znení účinnom v čase konania pojednávania dňa 07. 09. 2021 Z. z., (podľa znenia ktorého „okrem vecí podľa odseku 1 sa v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu vykonávajú

pojednávania, hlavné pojednávania alebo verejné zasadnutia aj v ostatných veciach s výnimkou vecí, ktoré znesú odklad“). V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že odsek 2 citovanej vyhlášky z hľadiska druhu konaní (sporov), kde môže súd v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu za dodržania tam uvedených podmienok pojednávať (časový odstup medzi pojednávania, vetranie pojednávacej miestnosti, dodržiavanie hygienických opatrení) nadväzuje na odsek 1 citovanej vyhlášky, v ktorom je pod písm. a) až p) vymenovaný rad pojednávaní, ktoré môže súd vykonať v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu, čo vedie aj z hľadiska druhu konaní (sporov) k širšej interpretácii odseku 2 citovanej vyhlášky, než akú prezentoval v odvolaní žalovaný, odhliadnuc od toho, že argumentáciu žalovaného o tom, prečo podľa jeho názoru uvedený druh sporu zniesol odklad, nepovažuje odvolací súd za prijateľnú.

13. Žalovaný súdu prvej inštancie v odvolaní ďalej vytkol, že rozhodol o pripustení zmeny žaloby hoci „sa zmenil predmet konania z hľadiska jeho prejednatelnosti“, a teda súd prvej inštancie nemal podľa žalovaného zmenu žaloby pripustiť. Vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke žalovaného odvolací súd uvádza, že z ust. § 143 ods. 1 CSP vyplýva, že súd neprípustí zmenu žaloby len v tom prípade, ak výsledky konania predchádzajúce rozhodnutiu o návrhu na zmenu žaloby nemôžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, čo nie je tento prípad, pretože vzhľadom na - aj po pripustení zmeny petitu žaloby - rovnaký predmet sporu, ktorým je určenie neexistencie záložného práva žalovaného vo vzťahu ku konkrétnym nehnuteľnostiam (ktorých je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou) nemožno úspešne tvrdiť, že by výsledky konania predchádzajúce pripusteniu zmeny žaloby nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, čo znamená, že uvedená odvolacia námietka žalovaného nie je spôsobilá zvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie. Rovnako neobstojí z hľadiska správnosti záverov súdu prvej inštancie ani argumentácia žalovaného, že súd prvej inštancie pochybil, keď si na základe návrhu žalobkyne na vykonanie dokazovania vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva PZ Revúca č. ORP-XX/Y.-XXXX, ktorého súčasťou je aj Znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 28. 08. 2019, vypracovaný znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) H.. C. X., uvedený vyšetrovací spis spolu so znaleckým posudkom vyžiadal, pretože pokiaľ žalobkyňa vystupovala v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom PZ Revúca č. S.-XX/XXX ako svedok a z uvedeného dôvodu nedisponovala predmetným znaleckým posudkom, tak z hľadiska právnej úpravy dokazovania, obsiahnutej v Civilnom sporovom poriadku, neexistuje žiadna prekážka na to, aby súd prvej inštancie nemohol uvedené žalobkyňou označené dôkazy na preukázanie jej tvrdení sám vyžiadať, ak ich nemala žalobkyňa možnosť v priebehu konania pred súdom prvej inštancie predložiť, preto uvedenú odvolaciu námietku žalovaného nemožno považovať za opodstatnenú. Pokiaľ ide o samotný Znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 28. 08. 2019, vypracovaný znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa) H.. C. X., ktorý žalovaný ako dôkaz použiteľný v tomto konaní v odvolaní spochybnil argumentujúc tým, že súd prvej inštancie mal na základe jeho návrhu vykonať dokazovanie znaleckým posudkom na zistenie pravosti podpisu žalobkyne na predmetnej záložnej zmluve, vypracovaným osobitne pre toto konanie, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v odseku 24. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo považoval predmetný znalecký posudok za pre toto konanie akceptovateľný, ktoré vysvetlenie považuje odvolací súd za jasné a presvedčivé. Rovnako nemá svoje opodstatnenie ani tvrdenie žalovaného, že pokiaľ žalobkyňa nepredložila súdu prvej inštancie Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 29. 01. 2010, ktorá bezprostredne súvisí s predmetom sporu spolu so žalobou, tak súd prvej inštancie mal žalobu žalobkyne pre neunesenie dôkazného bremena zamietnuť, a teda nemal podľa žalovaného dávať žalobkyňi priestor na to, aby mu ju dodatočne v priebehu konania predložila a pokiaľ tak učinil, tak podľa žalovaného pochybil, pretože žalobkyňa ako spoluvlastníčka dotknutých nehnuteľností má prístup do zbierky listín katastrálneho operátu, a teda mala možnosť ešte pred podaním žaloby si uvedenú zmluvu zo zbierky listín katastrálneho operátu vyžiadať, odvolací súd uvádza, že zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku (ani z ust. § 132 CSP upravujúceho náležitosti žaloby) nevyplýva nezvratná povinnosť žalobcu (v tomto prípade žalobkyne) predložiť dôkaz označený v žalobe spolu so žalobou s takým dôsledkom akým je bez ďalšieho zamietnutie žaloby, preto nemožno ani uvedenú odvolaciu námietku žalovaného považovať za opodstatnenú, rovnako ako nemožno považovať za opodstatnenú odvolaciu námietku žalovaného, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie riadne a v dostatočnej miere, tak z hľadiska skutkových zistení, právneho posúdenia ako aj úvah, na ktorých založil svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP vysvetlil dôvody svojho rozhodnutia, čo znamená, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za arbitrárne a nepreskúmateľné, tak ako to tvrdí

žalovaný v odvolaní. Žalovaný v odvolaní v konečnom dôsledku tiež namietal, že žalobkyňa označená v žalobe menom a priezviskom (a tiež dátumom narodenia, rodným menom a bydliskom) nie je totožná pokiaľ ide o priezvisko s osobou zapísanou na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. C., obec C., okres K. R., kde je ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností tvoriacich predmet záložného práva uvedená v 1 H. F., pričom sponchybnil vecnú aktívnu legitímáciu žalobkyne v spore. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v odseku 19. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne a zreteľne uviedol, prečo mal za to, že žalobkyňa uvedená na liste vlastníctva č. XXX ako H. F. je jedna a tá istá osoba; uvedené vysvetlenie súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za presvedčivé a správne, a preto sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobkyne.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd posúdil odvolacie námietky žalovaného ako neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 262 ods. 2 CSP tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia okresného súdu o výške náhrady trov konania.

16. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.